

Irena Boljunčić Gracin, profesor, koordinatorica Saveza udruga Rojca:

-Na koji način sudjelovati u kreiranju nekog prostora ukoliko je on nedostupan građanima za posjeti ograničeno korištenje? To je minimum kojeg su gradske vlasti trebale napraviti kako bi se stvorili osnovni uvjeti za javnu raspravu. Radi se o petini Pule koji bi trebao postati dio grada, a ujedno je i jedini preostali prostor na koji se grad sa svim svojim obilježjima može širiti. Ovakvim tretmanom Muzila odnosno usvajanjem ovakvih prostornih planova onemogućava se nama, a i budućim naraštajima da sukladno svojim potrebama postupno kreiramo namjenu Muzila i da promišljamo o modelima njegovog upravljanja. Umjesto da se omogući i gospodarska djelatnost velikog broja građana, poslovnih subjekata, znanstvenih i kulturnih institucija, udruga, ovim se prostornim izmjenama svi isključujemo iz korištenja i upravljanja jednom petinom grada. Zato mislimo da bi se ovakve prostorne planove koji vode monopolizaciji Muzila, trebalo otvoriti građanima da ga osjete, udahnu, vide kako bi o njemu mogli promišljati. Uz određeni nadzor mogli bi se prostori na Muzilu staviti u funkciju. Uz sve porođajne muke s Rojcem koji je bio vojni objekt, upravo je on primjer kako u gradu postoji kreativnosti, potencijala i za osmišljavanje i za razvoj Muzila. I Savez udruga Rojca u potpunosti se zalaže za ovu inicijativu i protivi e ovakvom tretmanu građana i prostora.

Vjekoslav Gašparović, dipl.ing.arh.:

-Nakon 200 godina vojne prisutnosti na polovici Pulskog zaljeva, grad Pula ima priliku započeti svoj postepeni razvoj oko čitavog zaljeva. Ta prilika se ovakvim prijedlogom urbanističkog plana u startu blokira. Područje takve veličine (petina grada) i prostornih kvaliteta kao što je Muzil može se samo postepeno planirati i naseljavati kako bi se čim bolje integriralo u gradsko tkivo. U tom procesu najbitnije je zadržati prostorne rezerve za budućnost, a upravo to se ovim planom onemogućava jer GUP planira turistički resort preko cijelog Muzila. Takva totalna namjena cijelog poluotoka je i ono najopasnije u ovom prijedlogu plana jer bi se, za kvalitetnu integraciju Muzila u Pulu, to područje trebalo planirati što je moguće više heterogeno, mješano, sa svim sadržajima koje druge petina grada imaju. Pored svih nabrojanih kvaliteta Muzila treba naglasiti da je to i najviši vrh grada, fort Muzil. Na takvom jedinstvenom gradskom mjestu se očekuje sadržaj od najvećeg zajedničkog, pa i simboličkog značaja. Prijedlog golf kuće na tom mjestu odašilje upravo suprotnu poruku - da pojedinačni hirovi političke elite diktiraju izradu planova i žele preko prostora uspostaviti svoju dominaciju.

Ira Maslovar, dipl.ing.biologije:

-Uvidom u studiju valorizacije krajolika koja je poslužila kao podloga za izradu izmjena prostorno-planskih dokumenata za područje Muzila primjetila sam da ne postoje egzaktni podaci vezani uz travnjačku vegetaciju. Kada sam radila istraživanje staništa i identifikaciju rijetkih i ugroženih biljnih i životinjskih vrsta, za potrebe specijalističkog rada iz biologije, a kasnije i u sklopu terenske nastave sa učenicima, kartografirala sam na samo jednom pašnjaku na Muzilu oko 200 rijetkih vrsta i oko 15 zaštićenih, a prema studiji valorizacije koju je naručio Grad Pula na istom lokalitetu je utvrđeno da je "ekološka raznolikost" "veoma malo vrijedna". Ako se usmjerimo na vrste čije stanje najočitije odražava bioraznolikost onda se nikako ne može doći do istog zaključka kao i u toj studiji. Budući da radim u srednjoškolskim ustanovama naglasila bi da su prirodna područja zapravo osnovni alati edukativnih ustanova koji omogućuju korištenje različitih metoda edukacije na terenu.

Jadranka Ostić, likovna umjetnica:

-Podržavam inicijativu "Volim Pulu" zato što se bojim da starija generacija neće doživjeti otvaranje Muzila građanima Pule. Muzil više nije vojno područje, ali tamo je još uvijek porta s vojnom stražom. Navodno samo čuvaju. Od građana. ZA koga? ZA Velikog Investitora koji će Muzil dobiti na 66 godina. ZA 18 rupa od državnog interesa. Ne želim takvu budućnost poluotoku i šumi Muzilu! Zašto onuda ne bi šetali puljani sa svojom djecom, unucima i kućnim ljubimcima? Ili zašto ne bi puljani poluotokom vozili bicikle i trčali? Bilo bi lijepo umirovljeničke dane provesti u domu na Muzilu. U šumi iznad mora. Ne spriječimo li prodaju ili koncesiju na 66 godina ni moja kćer neće smjeti sanjati umirovljenički dom na Muzilu, a unuka će otići daleko tražeći grad po mjeri čovjeka. Mislim da Muzil treba napokon biti dio Pule. Donedavno kao da ga nije bilo. Odlučiti vojni rezervat pretvoriti u ekskluzivni turistički rezervat može samo netko kome nije osobito stalo do Pule i njezinih stanovnika! Zašto o Muzilu ne odlučuju građani Pule? Izravno. Priče da ćemo od Muzila svi imati koristi priče su za malu djecu. Ako se ostvare planovi, Muzil će biti novi autokamp Stoja. U mnogo većem i jednako nedostupnom izdanju. Možeš ga gledati izdaleka, ali na ulazu je rampa s lokotom.

Nenad Popović, publicist i izdavač:

-Uništeni su svi najdragocjeniji poluotoci i otoci u Hrvatskoj: Lapad - pluća Dubrovnika, pao je Srđ u Dubrovniku, "pojedena" je poluotok Marjan, prodan i uništen otok Katarina u Rovinju, otok sveti Nikola, a park u Poreču jeda od najljepših perivoja u Hrvatskoj je sada turistička rugoba. Sada je na redu puljski zaljev. Trenutačna Vlada ove zemlje vrši najveću rasprodaju Hrvatske nakon NDH kada je obala poklonjena Italiji. Strateški partneri današnjih političkih elita tzv. investitori mutne su i dubiozne figure koje uglavnom nestaju s lisnicom punom novca hrvatskih poreznih obveznika. Građanska borba za Muzil nije pitanje ni Pule ni Istre ni Hrvatske to je problem koji se tiče cijele Europe.